

Be Reconciled to God

By Elder Kelly R. Johnson
Of the Seventy

Împăcați-vă cu Dumnezeu

Vârstnicul Kelly R. Johnson
din Cei Șaptezeci

October 2025 general conference

Reconciliation to God, through Jesus Christ's Atonement, leads to unshakable faith.

As I study the scriptures, I come across words that really catch my attention, primarily because they have special meaning as a result of experiences I have had during my life. I spent my career working as a forensic accountant. With that background, the word *reconcile* has caught my attention as I read the scriptures. My job was to reconcile reported amounts with financial records by applying accounting, auditing, and investigative skills. In other words, my goal was to align financial reports with the underlying financial documents to ensure accuracy and validity. I made diligent efforts to resolve discrepancies, and it was common that significant time was dedicated to resolving even very small discrepancies.

The Apostle Paul pled with the Corinthians to be “reconciled to God.” To be reconciled to God means to be brought back into harmony with God or to restore a relationship with God that has been strained or broken because of our sins or actions. Simply put, being reconciled to God means aligning our will and actions with God’s will, or as taught by President Russell M. Nelson, letting God prevail in our lives.

As taught in the scriptures, we are free to act for ourselves, “to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.” But if we are not diligent, this freedom to act for ourselves may lead to a loss of alignment with the will of God.

The prophet Jacob taught that when we find

Împăcarea cu Dumnezeu, prin ispășirea lui Isus Hristos, duce la credință de neclintit.

Când studiez din scripturi, întâlnesc cuvinte care chiar îmi captează atenția, în primul rând pentru că au un sens special datorită experiențelor pe care le-am trăit în timpul vieții. Am avut o carieră de expert contabil. Având în vedere acest context, cuvântul *împăcare* mi-a captat atenția în timp ce citeam din scripturi. Treaba mea era să fac ca sumele raportate să corespundă cu înregistrările financiare punând în practică abilități contabile, de audit și de investigare. Cu alte cuvinte, obiectivul meu era să aliniez rapoartele financiare la documentele financiare justificative pentru a asigura acuratețea și validitatea acestora. Am depus eforturi sârguincioase pentru a rezolva discrepanțele și era normal să aloc mult timp rezolvării chiar și a celor mai mici discrepanțe.

Apostolul Pavel i-a implorat pe corinteni să se „[împace] cu Dumnezeu”. A fi împăcați cu Dumnezeu înseamnă a fi din nou în armonie cu Dumnezeu sau a restaura o relație cu Dumnezeu care a fost tensionată sau ruptă din cauza păcatelor sau faptelor noastre. Simplu spus, să fim împăcați cu Dumnezeu înseamnă să ne aliniem voia și faptele la voia lui Dumnezeu sau, așa cum ne-a învățat președintele Russell M. Nelson, să-L lăsăm pe Dumnezeu să aibă întâietate în viața noastră.

Așa cum suntem învățați în scripturi, suntem liberi să acționăm noi înșine, „să [alegem] calea morții nepieritoare sau calea vieții veșnice”. Dar, dacă nu suntem sârguincioși, această libertate de a acționa noi înșine ar putea duce la pierderea alinierii la voia lui Dumnezeu.

Profetul Iacov ne-a învățat că, atunci când nu

ourselves in disharmony or misalignment with God, the only way we can achieve reconciliation is to “be reconciled unto [God] through the atonement of Christ.” We must realize that reconciliation is dependent on mercy, implying that Jesus Christ’s gracious act of atonement makes reconciliation possible.

As you ponder your own life, think about a time when you felt distant from Heavenly Father because you had moved away from Him. For instance, perhaps you became less diligent in your prayers to Him or in keeping His commandments. Just as we choose to distance ourselves from God, we must choose to initiate the effort to reconcile. The Lord emphasized our responsibility when He said, “Draw near unto me and I will draw near unto you; seek me diligently and ye shall find me; ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you.”

How does the Savior help us restore and reconcile this important relationship? For me, I make great progress in my journey to be reconciled to God when I follow the counsel taught by President Nelson and repent every day. The reason being that reconciliation signifies the restoration of a broken relationship, particularly between God and humanity, by removing the barrier of sin.

One of the great reconciliations we read about in the scriptures is that of Enos. Something in his life was out of alignment with God. He exemplified relying on the Atonement of Jesus Christ to reconcile with God. He explained his desire to repent, his humility, his focus, and his determination. His reconciliation with God was confirmed when a voice came to him, saying, “Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.” Enos recognized the impact that repentance and reconciliation had on him when he said, “And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.”

Reconciliation brings not only relief from feelings of guilt but also peace within ourselves and with others. It heals relationships, softens hearts, and strengthens our discipleship, bringing increased confidence before God. What brings me great hope and confidence is another fruit of reconciliation described by Enos when he said, “And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord.”

suntem în armonie cu Dumnezeu sau nu suntem aliniați la voia Sa, singurul mod prin care putem ajunge la împăcare este să fim „împăcați cu [Dumnezeu] prin ispășirea lui Hristos”. Trebuie să înțelegem că împăcarea depinde de milă, ceea ce înseamnă că actul plin de har al ispășirii lui Isus Hristos face posibilă împăcarea.

Când cugetați asupra propriei vieți, gândiți-vă la un moment în care v-ați simțit distanți de Tatăl Ceresc pentru că v-ați îndepărtat de El. De exemplu, poate că ați devenit mai puțin sânguincioși în rugăciunile dumneavoastră către El sau în ținerea poruncilor Sale. Așa cum alegem să ne distanțăm de Dumnezeu, tot așa trebuie să alegem să începem efortul de a ne împăca. Domnul a subliniat responsabilitatea noastră când a spus: „Apropiați-vă de Mine și am să Mă apropii de voi; căutați-Mă cu toată sânguința și Mă veți găsi; cereți și veți primi; bateți și vi se va deschide”.

Cum ne ajută Salvatorul să restaurăm această relație importantă și să ne împăcăm? În ceea ce mă privește, fac progrese mari în călătoria mea de împăcare cu Dumnezeu atunci când urmez sfatul propovăduit de președintele Nelson și mă pocăiesc în fiecare zi. Motivul este acela că împăcarea înseamnă restaurarea unei relații rupte, în special între Dumnezeu și omenire, prin îndepărtarea barierei reprezentate de păcat.

Una dintre cele mai mari împăcări despre care citim în scripturi este aceea a lui Enos. Ceva din viața lui nu se alinia la voia lui Dumnezeu. El a fost un exemplu de business pe ispășirea lui Isus Hristos pentru împăcarea cu Dumnezeu. El a explicat dorința sa de a se pocăi, umilința sa, obiectivul său și hotărârea sa. Împăcarea sa cu Dumnezeu a fost confirmată când un glas a venit către el spunând: „Enos, păcatele tale îți sunt iertate, iar tu vei fi binecuvântat”. Enos a recunoscut efectul pe care l-au avut pocăința și împăcarea asupra lui când a spus: „Iar eu, Enos, am știut că Dumnezeu nu putea să mintă; prin urmare, vina mea a fost ștersă”.

Împăcarea aduce cu sine nu doar alinare de la sentimentele de vinovăție, ci și pace lăuntrică și cu ceilalți. Ea vindecă relații, înmoaie inimi și ne întărește ucenicia aducând cu sine încredere crescută înaintea lui Dumnezeu. Ceea ce îmi aduce speranță și încredere este un alt rod al împăcării descris de Enos când a spus: „Și după ce eu, Enos, am auzit aceste cuvinte, credința mea în Domnul a devenit de neclintită”.

When I was a boy, my maternal grandfather had a large cherry orchard. I had the opportunity to work in the orchard, mostly in the summer during the harvest of the cherries. As a very young boy, I found that the extent of my involvement was being handed a bucket and then sent up a tree to pick the cherries.

The harvesting of cherries changed significantly when my grandfather purchased a machine called a cherry shaker. This machine grabs the trunk of the tree and shakes it, causing the cherries to fall out of the tree onto nets that are used to collect the cherries. I noticed that when the shaker would begin to shake the tree, almost all the cherries fell out of the tree within seconds. I also noticed that it didn't matter if the tree was shaken for 10 seconds or a full minute, some cherries would not fall. They were truly unshakable.

Shaking cherries out of a tree is possible because of the release of ethylene. This hormone causes the layer of cells between the stem of the cherry and the tree to weaken. Therefore, the stem of a ripe cherry more easily detaches from the tree because of the weakened connection.

In the scriptures, we learn that the stem of Jesse is a metaphor for the Messiah, Jesus Christ, who was prophesied to come from the lineage of Jesse, the father of King David. Just as ethylene weakens the connection of a ripe cherry stem, disobedience, doubts, and fears can weaken our connection to the stem of Jesse, or Jesus Christ, allowing us to be easily shaken and separated from Him. As faithful as we may be, we must guard against a weakening of our connection to Jesus Christ.

In the Doctrine and Covenants, even the faithful are given a warning: "But there is a possibility that man may fall from grace and depart from the living God." The Lord continues, "Yea, ... even let those who are sanctified take heed also." To avoid falling, the Lord counsels, "Therefore let the church take heed and pray always, lest they fall into temptation."

One might equate the state of being easily shaken to what scriptures describe as being ripe for destruction, with impending consequences for actions. The phrase can also be used more broadly to indicate a state of decay, corruption, or decline that makes something susceptible to collapse or ruin.

What does this ripeness represent? Does it

Când eram copil, bunicul meu din partea mamei avea o livadă mare de cireși. Am avut ocazia să lucrez în livadă, mai ales vara, în timpul culesului cireșelor. Când eram foarte mic, mi-am dat seama că implicarea mea se rezuma la faptul de a primi o găleată și de a fi trimis să mă urc în pom pentru a culege cireșe.

Culesul cireșelor s-a schimbat semnificativ când bunicul meu a cumpărat un utilaj numit scuturător de cireși. Acest utilaj prinde trunchiul pomului și îl scutură, făcând ca cireșele să cadă din pom pe plasele care sunt folosite pentru strângerea lor. Am observat că, atunci când utilajul începea să scuture pomul, aproape toate cireșele cădeau din pom în câteva secunde. Am observat, de asemenea, că nu conta dacă pomul era scuturat 10 secunde sau un minut întreg, unele cireșe nu cădeau. Ele chiar erau de neclintit.

Scuturarea cireșelor dintr-un pom este posibilă din cauza secreției de etilenă. Acest hormon determină slăbirea stratului de celule dintre codița cireșei și pom. Prin urmare, codița unei cireșe coapte se desprinde mai ușor de pom din cauza legăturii slăbite.

În scripturi, aflăm că tulpina lui Isai este o metaforă pentru Mesia, Isus Hristos, despre care s-a profețit că urma să provină din seminția lui Isai, tatăl împăratului David. Așa cum etilena slăbește legătura codiței unei cireșe coapte, tot așa nesupunerea, îndoielile și temerile ne pot slăbi legătura cu tulpina lui Isai, sau Isus Hristos, făcându-ne să fim ușor de scuturat și de despărțit de El. Oricât de credincioși am fi, trebuie să ne ferim de slăbirea legăturii noastre cu Isus Hristos.

În Doctrină și legăminte, chiar și cei credincioși sunt avertizați: „Dar există o posibilitate ca omul să cadă din har și să se despartă de Dumnezeu cel viu”. Domnul continuă: „Da... chiar cei care sunt sfințiți să ia în considerare, de asemenea”. Pentru a evita căderea, Domnul ne sfătuiește: „De aceea, Biserica să fie atentă și să se roage întotdeauna, ca să nu cadă în ispită”.

Starea de a fi ușor de scuturat ar putea fi echivalată cu ceea ce scripturile descriu ca fiind copti pentru distrugere, cu consecințele iminente ale acțiunilor. Expresia poate fi folosită și într-un sens mai larg pentru a indica o stare de degradare, corupere sau declin care face ca ceva să fie predispus la prăbușire sau ruină.

Ce înseamnă această coacere? Înseamnă

mean that we can reach a point where we are unable to change? No, I think it means that we can reach a point in time where we are unwilling to change. The antidote to becoming ripe for destruction is to do those things that will strengthen our connection to Jesus Christ. As mentioned, repentance led Enos to the point of unshaken faith. There is strength in repentance—regular, prompt, and frequent repentance. As President Nelson taught us, “Nothing is more liberating, more ennobling, or more crucial to our individual progression than is a regular, daily focus on repentance.”

In addition to preaching repentance, the prophet Jacob taught that being aware of God’s hand in our lives, seeking and receiving revelation, and listening to God when He speaks all help us to not be shaken. Jacob also taught, “Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken.” Listening to and acting on the words and invitations of the prophets and apostles can fill us with hope, confidence, and strength, resulting in our faith becoming unshaken.

I have learned that a desire to be reconciled to God must be accompanied by a desire to repent. Repenting and experiencing the blessings of the Atonement of Jesus Christ lead to unshaken faith. Unshaken faith leads to a desire to always be reconciled to God. This is a circular, or iterative, pattern.

Brothers and sisters, I invite you to be reconciled to God through the Atonement of Jesus Christ. I testify that making and keeping covenants makes our connection to the Savior strong, thereby avoiding becoming ripe for destruction. I testify that this reconciliation to God, through Jesus Christ’s Atonement, leads to unshakable faith.

I know Heavenly Father loves you and me, and He sent His Beloved Son, Jesus Christ, to be our Savior, Redeemer, and the great Reconciler. I testify of Jesus Christ and do so in the name of Jesus Christ, amen.

că putem ajunge într-un punct în care nu mai suntem capabili să ne schimbăm? Nu, cred că înseamnă că putem ajunge într-un moment în care nu mai suntem dornici să ne schimbăm. Antidotul pentru a nu ajunge copti pentru distrugere este să facem acele lucruri care ne vor întări legătura cu Isus Hristos. Așa cum s-a menționat, pocăința l-a condus pe Enos către punctul în care a avut credință de neclintit. Există tărie în pocăire – pocăirea cu regularitate, promptă și frecventă. Președintele Russell M. Nelson ne-a învățat: „Nimic nu este mai eliberator, mai nobil sau mai crucial pentru progresul nostru personal decât concentrarea cu regularitate, zilnică, asupra pocăinței”.

Pe lângă propovăduirea pocăinței, profetul Iacov ne-a învățat că a fi conștienți de mâna lui Dumnezeu în viața noastră, a căuta și a primi revelație și a-L asculta pe Dumnezeu când vorbește, toate acestea ne ajută să nu fim scuturați. Iacov ne-a mai învățat: „Prin urmare, îi cercetăm pe profeți și avem multe revelații și spiritul profeției; și având toate aceste mărturii, noi căpătăm o speranță și credința noastră devine [de neclintit]”. Ascultarea și punerea în practică a cuvintelor și invitațiilor profeților și apostolilor ne poate umple de speranță, încredere și tărie, făcându-ne credința de neclintit.

Am învățat că dorința de a fi împăcat cu Dumnezeu trebuie însoțită de dorința de a mă pocăi. Pocăirea și trăirea binecuvântărilor ispășirii lui Isus Hristos duc la o credință de neclintit. Credința de neclintit duce la dorința de a fi întotdeauna împăcați cu Dumnezeu. Acesta este un tipar ciclic sau iterativ.

Dragi frați și surori, vă invit să vă împăcați cu Dumnezeu prin ispășirea lui Isus Hristos. Depun mărturie că faptul de a face legăminte și de a le ține face ca legătura noastră cu Salvatorul să fie puternică, evitând astfel să ajungem să fim copti pentru distrugere. Depun mărturie că această împăcare cu Dumnezeu, prin ispășirea lui Isus Hristos, duce la credință de neclintit.

Știu că Tatăl Ceresc ne iubește, pe dumneavoastră și pe mine, și că L-a trimis pe Fiul Său Preaiubit, Isus Hristos, să fie Salvatorul și Mântuitorul nostru și Marele Împăciuitoare. Depun mărturie despre Isus Hristos și fac aceasta în numele lui Isus Hristos, amin.